

Syre

Isabel Heilborn
Viktor Rydberg Vasastan, klass 9E

Det här är tre sagor i en
Om hur bristen på syre blev fienden
Om hur svårt det kan vara att känna sig bra
Och känslan att vara en ungdom ida'
Tre stycken ungdomar ska vi nu se
Som inte kan hitta en anledning att le
Som ropar på hjälp, fast ingen hör
Som sakta och säkert vet att de dör
Så låt oss nu börja våran saga
Vi dyker ner i denna vardagsupplaga

Vilhelmina är bäst på allt
Med henne kan du ta det kallt
Aldrig elak, aldrig sen
Har bara A:n och inga B:n
Hon är den tjejen som får alla killar
För söta tjejer, det är vad de gillar
Hon är dottern som aldrig slingar sig
Hon är vännen som alltid tröstar dig
Men bakom detta vackra skal
Har Vilhelmina inte mycket till val
För inuti finns evig press
Att vara bäst blir till en stress
Och stressen växer som ett sår
Och äter upp henne inifrån
Den sätter sig i magen hårt
Att andas blir plötsligt väldigt svårt
Hon tar ett piller för att kola ner
En till, och två, och många fler
Men ingenting verka hjälpa till slut
Syret, det rinner ut!
Men vem ska för Vilhelmina förklara
Att syret kommer tillbaka bara
Om hon berättar vad det är som händer
För sin familj och sina vänner
Och slutar försöka vara bäst
I alla prov och alla test
För i slutändan är det som väger störts
Att hennes hälsa kommer först

Stephan, han är inte kul
Stökig, jobbig, tjock och ful
Problembarn kan man honom kalla
Som helt enkelt skiter i allt och alla
Han skiter i morsan, den jävla tanten
Han skiter i brorsan, den lilla fjanten

Han skiter i skolan och alla där
Och att alla kallar honom misär
Men bakom detta hårda skal
Har han inte mycket till val
För inuti finns en ledsen själ
Som bara vill bort från alla gräl
Men då det finns ingenstans att gå
Kommer flykten endast då
Han tänder ett bloss och andas in
Den gråa röken från ciggen sin
Men om man röker varannan kvart
Kommer lungan till slut bli svart
Och kroppen blir aldrig som förut
Syret, det rinner ut!
Men vem ska för Stephan förklara
Att han svävar i stor fara
Och att han måste ta vara på livet
Han måste våga ta det där klivet
Mot ett liv med trygghet
Mot en framtid med säkerhet
För det som kommer hjälpa oss främst
Är om vi kämpar när vi mår som sämst

Amanda brukade vara glad
Solskenet i våran stad
Var det nån som grät var hon den siste
Åka skridskor var det bästa hon visste
Hon var bäst i hela sin grupp
Stark och stolt som en tupp
Proffs sa alla hon skulle bli
Hon blev glad, förstår nog ni
Men bakom detta ljusa skal
Hade hon inte mycket till val
För snart blev Amanda väldigt sjuk
Till slut fick hon åka in på akut
Hon kände sig alltid trött och ill
Det var lungcancer som slagit till
Nu ligger hon här i sängen och lyssnar
På när sjuksköterskorna viskar
Att hennes tid är snart förbi
Hon ska inte konståkerska bli
Hennes korta liv går mot sitt slut
Syret, det rinner ut!
Men vem ska för Amanda förklara
Att vi alla måste ta vara
På den lilla tid som finns kvar
På alla år, veckor och dar
Och trots att det kanske inte känns lätt
Så dör vi alla oavsett
Så hälsa dina kära du älskar dem så
Så kommer du dö lycklig ändå

Nu har vi sett tre olika liv
Och att alla alltid har alternativ
För oavsett var du kommer ifrån
Är din hälsa aldrig ett hån
Och oavsett vem du kan tänkas vara
Är jag här för att förklara
Att om du bara räcker ut en hand
Kommer du alltid få hjälp i land
Så tro på dig själv och de runt omkring
Tillsammans kommer vi lösa vi allting